

Boligministeren (Carl P. Jensen): De ærede forslagsstillere har i det fremsatte lovforslags bemærkninger anført, at årsagerne til forslagets fremsættelse må søges i, som det siges, at en underforsyning af byggegrunde særlig i det storkøbenhavnsske område har medført betydelige stigninger i grundpriserne. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på årsag og virkning, men jeg føler mig dog helt overbevist om, at den påstand, der anføres af forslagsstillerne, ikke er hele forklaringen, slet ikke. Hvad angår den del af påstanden, at der ikke er tilstrækkeligt med byggearealer, har jeg, som det vil erindres, senest under boligdebatten i det høje ting for nogen tid siden — det var den 25. januar — givet en redegørelse for dette forhold netop inden for det område, der her særlig er fremhævet. Det har i væsentlig grad været emnet for denne kritik, jeg vil gerne sige den uberettigede kritik, som navnlig det ærede medlem hr. Axel Kristensen ved enhver lejlighed har fremsat over for boligministeriets administration af denne lov.

Derimod tror jeg, der er mere hold i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, og hvori man peger på, at den diskussion, der finder sted i forbindelse med byudviklingsplanlægningen, fremkalder prisstigninger. Her tænker jeg ikke så meget på den diskussion, der normalt opstår lokalt som følge af, at der i overensstemmelse med lovens § 4 skal offentliggøres, d. v. s. fremlægges, en byudviklingsplan. Jeg tænker i højere grad på de kommentarer, der knyttes til disse problemer, det være sig i skrift eller tale i almindelighed, men måske navnlig de kommentarer, der knyttes til udviklingen inden for de mere lokalt begrænsede områder, ikke mindst hvor de fremsættes af folk, der ofte helt fejlagtigt betragtes som den højeste sagkundskab. Når jeg taler med kommunalbestyrelsesmedlemmer eller jævne mennesker inden for sognekommunerne i Københavns amt, giver de alle som én udtryk for, at det, der navnlig har fremkaldt spekulanter og opkøbere af jord, i meget høj grad er de mange taler, der har været holdt om den påståede — som det siges — uforstandige administration af byudviklingen i forbindelse med den mangel, der er på arealer til salg, på byggegrunde såvel for boliger som for industrien.

Det er disse taler, der meget ofte har resulteret i panikopkøb eller rettere spekulationsopkøb — ordet spekulation anvendt i sin dårligste betydning, d. v. s. at det drejer sig om grundkøbere, der opkøber jord uden andet sigte end at tjene penge og helst mange penge. Man køber jord op uden at have nogen som helst idé om, hvad der skal bygges på jorden, om der i det hele taget skal bygges, alene med forventning om, at der til sin tid skal bygges, og at den, der ønsker at løse disse byggeopgaver, må betale prisen. Men derved bliver denne jord ikke til disposition for byggeri, og derved skaber man et begrænset udbud og en kunstig efterspørgsel.

Jeg ved godt, at man kan pege på, at håndværkerkonsortier og boligselskaber har opkøbt jord, men de har dog det sigte, at der skal bygges; de har ikke købt med videresalg for øje, men for at sikre sig arealerne til byggeri. På den anden side findes der også industriselskaber, der på samme måde har købt arealer; men om der nogen sinde bliver tale om at bygge til egen brug i en udstrækning, der svarer til, hvad man har købt op, er måske et spørgsmål. Men, siger man, så er det jo en god pengeanbringelse, i hvert fald så længe de opkøbte arealer ligger i de zoner, hvor beskatningen ikke tynger.

Ja, der findes adskillige årsager til, at jorden ikke er til salg, selv om den ikke kan eller skal bebygges foreløbig. Men som jeg sagde her i tinget den 25. januar — det fremgår af Folketingstidende 1961-62 sp. 2573 —:

„Nu har man gentagne gange rejst den kritik, at byudviklingsudvalgene ikke har tilgodeset disse særlige behov, og det må naturligvis give anledning til, at vi må se nærmere på hele dette problem. Det har gentagne gange været drøftet i regeringen, og her har jeg fået tiltrådt et forslag om, at der blev nedsat et sagkyndigt embedsmandsudvalg, der ikke alene skulle undersøge årsagerne til de stedfundne stigninger i grundpriserne, men navnlig også vurdere, i hvilket omfang den gældende byudviklingslov og lovgivningen om grundskyld kan antages at have haft indflydelse på grundprisernes højde“.

Dette udvalg er nu ved at afslutte sit